BUTTONARIUM
OGÓLNOPOLSKA
@ KOLEKCJA GUZIKÓW

www.buttonarium.eu

Karta katalogowa guzika btrm002494

Dane szczegółowe

Właściciel:	**bagiusz**
Kraj:	**Polska**
Okres historyczny:	**II Rzeczpospolita (Polska)**
Znaleziono:	**b.d.**
Materiał awersu:	**mosiądz**
Materiał rewersu:	**g.jednorodny**
Wykończenie:	**brak**
Sygnowanie:	**BGŁ**
Wytwórca:	**GRABSKI Br. (Łódź)**
Średnica:	**brak danych**
Typ uszka:	**drut**
Rant:	**●-|-**
Profil:	**(- jednowarstwowy, wypukły**

Występujące elementy

- korona [zamknięta]
- orzeł

Przeznaczenie

- wojskowy

Ostatnia aktualizacja: **2017-08-20 13:46**

Opis guzika btrm002494

Polski guzik wojskowy (wzór 1927)
© *buttonarium.eu*

Awers przedstawia orła w koronie zamkniętej z krzyżykiem na samej górze, z głową zwróconą w swoją prawą stronę oraz ze skrzydłami skierowanymi ku górze. Na obrzeżu guzika, 2 mm od brzegu, znajduje się wypukła obwódka (1 mm grubości i 1 mm wysokości).

Rewers sygnowany: B.G.Ł.

Przeznaczenie i datowanie
Guzik ten, określany mianem ***wzór 1927***, został wprowadzony Rozkazem Ministra Spraw Wojskowych opublikowanym w Dzienniku Rozkazów Nr 10/1927 z dnia 24 marca 1927 r. poz. 85 - *Guziki mundurowe dla oficerów i szeregowych - uzupełnienie przepisów ubioru polowego wojska*[1]*. (Dz. Rozk. M. S. Wojsk. z 24 marca 1927 r., Nr 10, poz. 85).* Guziki te były przeznaczone dla oficerów i szeregowych. Wspomniany wyżej Rozkaz Ministra określał: *Guziki (.) wykonane z białego metalu, masywne, o wymiarach: duży guzik o średnicy 22 mm., mały guzik o średnicy 16 mm.* Guziki duże (grubość blachy 1,5 mm) noszone były na piersiach bluzy mundurowej i płaszcza, na rękawach, na dragonach (pas z tyłu płaszcza) i na kieszeniach. Guziki małe (grubość blachy 1,25 mm) noszone były na naramiennikach, na podpince czapki oraz rozcięciu płaszcza oficerskiego. Guziki wzoru 1919 mogły być donaszane:

- przez oficerów do dnia 1.I.1928 roku,
- przez szeregowych *do czasu wyczerpania się posiadanych przez intendenturę zapasów.*

Guziki tego wzoru obowiązywały krótko, gdyż na mocy: *Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach*[2]*, (Dz. U. z 1927 r. Nr 115, poz. 980)* wprowadono nowy wizerunek orła państwowego, który zaczął obowiązywać od dnia 29 marca 1928 roku. W wojsku wszystkie sprawy związane ze zmianą wizerunku orła państwowego uregulowano Rozkazem Ministra Spraw Wojskowych, opublikowanym w Dzienniku Rozkazów Nr 11/1928 z dnia 1 maja 1928 r. poz. 129 - *Godła państwowe w wojsku*[3]*. (Dz. Rozk. M. S. Wojsk. z 1 maja 1928 r., Nr 11, poz. 129)*.

Źródła
Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska
[1] Dz. Rozk. M. S. Wojsk. z 24 marca 1927 r., Nr 10, poz. 85
[2] Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach .
[3] Śląska Biblioteka Cyfrowa - Dziennik Rozkazów, 1928, R. 11, nr 11
Boczkowski W., Jaroszyński-Wolfram M., Gładki K. - GUZIKI Przewodnik dla kolekcjonerów, Warszawa 1999
POLSKIE GUZIKI WOJSKOWE w XX wieku, Elbląg 1988
Wikipedia.pl - Godło Rzeczypospolitej Polskiej
Wikipedia.pl - Mundur Wojska Polskiego II RP
Wikipedia.pl - Polski mundur wojskowy
Wikipedia.pl - Polski orzeł wojskowy
Wikipedia.pl - Wojsko Polskie (II RP)

Wytwórca: GRABSKI Br. (Łódź)

Bronisław Grabski (1891-1969), w 1921 roku założył zakłady przemysłowe produkujące m.in. guziki. Zakłady te mieściły się w Łodzi na ul. Zakątnej 59/61. Grabski był jednym z głównych producentów guzików dla Wojska Polskiego w okresie II Rzeczypospolitej (ok. 40 mln. szt.), artykułów strzeleckich, wyszkoleniowych, sprzętu do konserwacji broni, artykułów grawerskich (odznaki), artykułów fibrowych i skórzanych, hafciarskich i pasmanteryjnych oraz wszelkiego ekwipunku mundurowego i taborowego.

Ciekawostki
● W *Spisie abonentów Sieci telefonicznych Państwowych i Koncesjonowanych w Polsce (z wyjątkiem m. st. Warszawy) na 1939 r.*[1], na stronie 946 podano adresy i numery telefonów Bronisława Grabskiego:
- do zakładu: ul. Pogonowskiego 59/61, tel. 1 38 53
- mieszkania: ul. Kopernika 6, tel. 1 61 83[2].
● W 1936 roku zmieniono nazwę ulicy z Zakątnej na ulicę kapitana Stefana Pogonowskiego[3] - bohatera wojny polsko-radzieckiej 1920 roku. W 1945 roku, z powodów politycznych, musiano powrócić do nazwy Zakątna, ale za to w 1993 roku ponownie przywrócono nazwę kpt. Pogonowskiego[4].
● Oprócz sygnatur, na rewersie pojawiał się niekiedy rok produkcji (poniżej uszka), czasami był to pełny rok (np. 1934), a czasami tylko dwie ostatnie cyfry (np. 39). Powyżej uszka umieszczano kolejny numer matrycy - najczęściej w lustrzanym odbiciu.
● Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Miejskiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw na m. Łódź z dnia 25 października 1946 r. ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Zarządu Miejskiego w Łodzi Nr. 10, poz. V. z dnia 18 grudnia 1946 r. zakłady Bronisława Grabskiego przeszły na własność państwa[5], po jakimś czasie przemianowano je na Łódzkie Zakłady Przemysłu Guzikarsko-Galanteryjnego. Początkowo używano starych matryc rewersów, co za tym idzie na guzikach widniały jeszcze sygnatury Grabskiego, później zmieniono sygnatury na ŁZG wraz z kolejnym numerem matrycy - najczęściej w lustrzanym odbiciu (patrz: ŁZG)

Źródła

[1] Spis abonentów Sieci telefonicznych Państwowych i Koncesjonowanych w Polsce (z wyjątkiem m. st. Warszawy) na 1939 r.
[2] Pozycja [1] - strona 946
[3] Wikipedia.pl - Stefan Pogonowski
[4] Wikipedia.pl - Polesie (dzielnica Łodzi)
[5] MONITOR POLSKI. Dziennik urzędowy RP. Warszawa, dnia 30 kwietnia 1948 r. - strona 6, pozycja 246
Polskie guziki wojskowe w XX wieku - Katalog z wystawy, Elbląg 1988

Przy opracowaniu opisu wykorzystano informacje od użytkowników oraz wnioski z analizy guzików w Buttonarium.
Jeśli chciałbyś coś dodać do tego opisu, to napisz poniżej komentarz. ***Nie zapomnij podać źródeł tych informacji.***

Ostatnia aktualizacja: **2017-11-15 08:38**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.11.23